

(10/563)Muş Milletvekili M. Nuri Yaman ve 19 milletvekilinin, kayıp çocuklar sorununun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Ülkemizin karşı karşıya bulunduğu ve son yıllarda giderek artan kayıp çocuk vakalarının neden ve sonuçlarıyla birlikte araştırılıp alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

- 1) M. Nuri Yaman (Muş)
- 2) Gültan Kışanak (Diyarbakır)
- 3) Selahattin Demirtaş (Diyarbakır)
- 4) Emine Ayna (Mardin)
- 5) Akın Birdal (Diyarbakır)
- 6) Ayla Akat Ata (Batman)
- 7) Bengi Yıldız (Batman)
- 8) Fatma Kurtulan (Van)
- 9) Hasip Kaplan (Şırnak)
- 10) Hamit Geylani (Hakkâri)
- 11) İbrahim Binici (Şanlıurfa)
- 12) Mehmet Nezir Karabaş (Bitlis)
- 13) Mehmet Ufuk Uras (İstanbul)
- 14) Osman Özçelik (Siirt)
- 15) Özdal Üçer (Van)
- 16) Pervin Buldan (Iğdır)
- 17) Sebahat Tuncel (İstanbul)
- 18) Sevahir Bayındır (Şırnak)
- 19) Sırrı Sakık (Muş)
- 20) Şerafettin Halis (Tunceli)

Gerekçe:

Son yıllarda kayıp çocuk vakasının giderek artış göstermesi her aileyi tedirgin eden bu sorunu ülkemizin karşı karşıya bulunduğu önemli ve çözümü acil bir konu hâline getirmiştir.

İşsizlik ve yoksulluk gibi sosyo-ekonomik sorunların yanı sıra aile içi şiddet, kötü muamele, sokakta çalışmak zorunda kalma gibi olgular, çocuk kayıplarını arttıran faktörler olarak karşımızda durmaktadır.

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı 2008 yılında "Kayıp Çocuklar Raporu" hazırlamıştır. Bu raporda Türkiye genelinde il il kaybolan çocukların sayıları verilmekte, çocukların korunmasına ilişkin uluslararası ve ulusal hükümler açıklanmakta, kaybolma nedenleri tartışılmakta ve alınabilecek önlemler belirtilmektedir. Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığının bu çalışmasına rağmen hükümetin belirtilen önlemleri geçen iki yıl süresi zarfında almadığını devam eden çocuk kayıplarından anlamaktayız.

Ülkemizde yıllardan beri süregelen kayıp olaylarına her geçen gün bir yenisi eklenmektedir. Geçtiğimiz Mayıs ayında Muş'un Bulanık ilçesinde 11 yaşındaki Nurullah Daşkın, Eylül ayında Diyarbakır'da 8 yaşındaki Leyla Baykuş, aynı ay içerisinde Kayseri'nin Talas ilçesinde 11 yaşındaki Türkan Ay, 8 yaşındaki Ahmet Tekin ve 7 yaşındaki Dilruba Tekin kaybolmuşlar ve bu tarihe kadar hâlâ bulunamamışlardır.

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Cemil Çiçek'in açıklamaları neticesinde 27 Mayıs 2009 tarihi itibarıyla Türkiye'de kayıp çocuk sayısı 1.592'dir. Çocuk kayıplarında ilk sırayı İstanbul almaktadır. İstanbul'da 259 çocuk kayıpken, İzmir 194 çocukla en fazla kayıp çocuğun bulunduğu ikinci ildir. Ankara'da 95, Mersin'de 63, Diyarbakır'da 55, Şanlıurfa'da 50 kayıp çocuk bulunduğu anlaşılmaktadır. Verilerin de ortaya koyduğu üzere kayıp çocuk vakalarının büyük bir kısmı büyükşehirlerde ve göç alan illerde yaşanmaktadır.

Kaybolan çocukların uzun süre bulunamaması hem toplumsal travmalara yol açmakta hem de ailelerin korku içinde yaşamalarına sebep olmaktadır. Geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızın kaybolması neticesinde aileler, çocuklarının mafya ve dilencilik sektörünün eline düşerek öldürülmeleri ve kötü emellerine alet edilmeleri korkusundan dolayı manevi olarak derin tahribatlara uğramaktadırlar.

Kayıp çocukların bulunması konusunda en büyük iş hükümete düşmektedir. Fakat ne yazık ki kayıp çocukların aylardır bulunamaması da bizlere açık bir şekilde göstermektedir ki hükümetin çalışmaları yetersiz kalmaktadır. Hükümet bu olaylara yeterli duyarlılığı göstermemektedir.

Kayıp çocuklar sorununun iki boyutu olduğu gerçeği göz ardı edilmemelidir. Bunlardan biri mafya ve çetelerce farklı amaçlar için kaçırılan çocuklardır. Bunun önlenmesi için kolluk güçlerine ve hükümete büyük görevler düşmektedir. Diğer önemli boyut ise, sosyoekonomik nedenlerden dolayı evden kaçan çocuklardır. Bu nedenin ortadan kaldırılması için hükümete çok daha büyük görevler düşmekte, yoksulluk sınırı altında yaşayan milyonlarca aileyi, insanca bir yaşam standartlarına kavuşturma zorunluluğu bulunmaktadır.

Bu kayıplar başta çocuklarımız olmak üzere aileler ve toplum için de büyük bir tehlike arz etmektedir. Çocuklara yönelik bu tehlikenin çözümlenmesi için en büyük görev Meclise ve hükûmete düşmektedir. Acilen Meclis çatısı altında bir komisyon kurularak kayıp çocuklar sorunu tüm boyutları ile ele alınmalı tüm yurttaşlarımız için potansiyel risk olan bu sorunun ortadan kalkması için doğru çözümler bir an önce üretilip uygulamaya geçirilmelidir.